

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIJSKI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 0 I 048012 23 GŽ 2
Brčko, 11.5.2023. godine

Apelacijski sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine u vijeću sastavljenom od sudaca Amele Mustafić kao predsjednice vijeća, Roberta Jovića i Srđana Nedića kao članova vijeća, u ovršnom predmetu tražitelja ovrhe S.S. iz B., zastupan po opunomoćeniku Ameru Ramiću, odvjetniku iz Brčkog, protiv ovršenika B.I. iz B., zastupan po opunomoćeniku Mirku Simiću, odvjetniku iz Brčkog, radi naplate duga u iznosu od 25.000,00 KM, odlučujući o prigovorima tražitelja ovrhe i ovršenika izjavljenim protiv rješenja Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 0 I 048012 20 I 3 od 20.3.2023. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 11.5.2023. godine, donio je

R J E Š E N J E

Prigovori tražitelja ovrhe S.S. iz B. i ovršenika B.I. iz B. se ODBIJAJU i rješenje Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 0 I 048012 20 I 3 od 20.3.2023. godine POTVRĐUJE.

Obrazloženje

Rješenjem Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 0 I 048012 20 I 3 od 20.03.2023. godine određeno je da je postupak ovrhe u ovoj pravnoj stvari završen.

Protiv navedenog rješenja tražitelj ovrhe S.S. iz B. (u daljnjem tekstu: tražitelj ovrhe) je pravovremeno izjavio prigovor zbog povrede odredaba postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava navodeći da prvostupanjski sud uopće nije odlučio o njegovom zahtjevu za naknadu troškova ovršnog postupka, te da je prvostupanjski sud bio dužan donijeti posebno rješenje o troškovima ovršnog postupka. Postavlja pitanje kako će se prinudno naplatiti troškovi ovršnog postupka ako se ovršni postupak pravomoćno obustavi. Predlaže da ovaj sud prigovor uvaži, prvostupanjsko rješenje preinači ili da prvostupanjsko rješenje ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na na daljni postupak.

Ovršenik B.I. iz B. (u daljnjem tekstu: ovršenik) je u odgovoru na prigovor osporio žalbene razloge i navode tražitelja ovrhe, s prijedlogom da ovaj sud odbije prigovor tražitelja ovrhe kao neutemeljen.

Protiv navedenog rješenja prigovor je izjavio i ovršenik, navodeći da je prvostupanjski sud priznao pretplatu dugovanog iznosa ovršenika u iznosu od 1.904,86 KM, pa je nakon toga uplaćen i iznos od 2.837,68 KM, što znači da je dug pretplaćen u iznosu od 4.742,54 KM. Kao dokaz je priložio potvrdu Fonda za mirovinsko osiguranje od 20.3.2023.

Tražitelj ovrhe nije dostavio odgovor na prigovor.

Nakon što je ispitao prvostupanjsko rješenje u smislu odredbe članka 330. u svezi sa odredbom članka 345. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 8/09 i 52/10, u daljnjem tekstu: stari Zakon o parničnom postupku ili ZPP), a sve u svezi sa odredbom članka 20. stavak (1) Zakona o ovršnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 8/00, 1/01, 5/02, 8/03, 19/07 i 2/08, u daljnjem tekstu: stari Zakon o ovršnom postupku ili stari ZOP), ovaj sud je odlučio kao u dispozitivu.

Iz obrazloženja prvostupanjskog rješenja i podataka iz spisa predmeta proizilazi da je rješenjem o ovrši Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o I 048012 12 I od 26.7.2012. godine određena ovrha na prijedlog tražitelja ovrhe S.S. iz B. protiv ovršenika B.I. iz B., radi naplate duga u iznosu od 25.000,00 KM, sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom počev od 5.7.2012. godine pa do konačne isplate, kao i troškova ovršnog postupka u iznosu od 756,30 KM, a na temelju ovršne isprave - otpravka originala u svrhu izvršenja ugovora o pristupu dugu broj OPU-582/12 od 04.07.2012. godine, te je određeno da će se ovrha provesti pljenidbom i prijenosom plaća ovršenika.

Tijekom ovršnog postupka, prvostupanjski sud rješenjem od 22.07.2022. godine određuje troškove ovrhe, nastale tijekom provođenja ovrhe u iznosu od 4.714,05 KM, uz obrazloženje da se radi o troškovima koji su nastali pri provođenju ovrhe, koji su bili nužni i potrebni, a koje je prouzrokovao ovršenik svojim postupanjem.

Ovaj sud rješenjem od 21.11.2022. godine, spomenuto rješenje ukida uz obrazloženje da je donošenje rješenja o troškovima bilo preuranjeno, jer je prvostupanjski sud prije toga bio dužan ispitati da li su ispunjeni uvjeti da se postupak ovrhe ima smatrati završenim, pa ukoliko jesu, donijeti posebno rješenje o završetku ovršnog postupka, pa tek onda donijeti rješenje o troškovima postupka.

Slijedom toga prvostupanjski sud donosi pobijano rješenje od 20.3.2023. godine, kojim utvrđuje da se postupak ovrhe u ovoj pravnoj stvari smatra završenim uz obrazloženje da cijeniivši navode kako tražitelja ovrhe, tako i ovršenika o iznosu preostalog potraživanja, zaključuje da je potraživanje tražitelja ovrhe u cijelosti namireno, pozivajući se na odredbe članka 58. Zakona o ovršnom postupku.

Nakon toga, ovršenik dana 24.3.2023. podnosi prvostupanjskom sudu prijedlog za protuovrhu u kojem navodi da je ovršenik uplatio značajno veći iznos od potraživanja utvrđenog ovršnom ispravom. Na prijedlog za protuovrhu očitovao se tražitelj ovrhe

podneskom od 6.4.2023. navodeći da se protivi prijedlogu za protuovrhu jer je isti preuranjen.

Odluka prvostupanjskog suda je pravilna.

Pogrešno tražitelj ovrhe ističe da je ovršni postupak u ovoj pravnoj stvari obustavljen. Naime, odredbom članka 57. Zakona o ovršnom postupku regulirana je obustava ovrhe, a odredbom članka 58. istog Zakona regulirano je dovršenje ovrhe. Iz pobijanog rješenja razvidno je da prvostupanjski sud nije obustavio ovršni postupak, već utvrdio da se ovrha ima smatrati završenom. Ovršni postupak predstavlja širi pojam od postupka same ovrhe, i on označava cijeli postupak u ovoj pravnoj stvari, a postupak ovrhe predstavlja samo ovršnu radnju u ovršnom postupku. Kako ovršni postupak u ovoj pravnoj stvari i dalje traje to se prigovorni navodi tražitelja ovrhe u ovom dijelu ukazuju neutemeljenim.

Nastavno na prethodno, ovaj sud podsjeća da je odredbom članka 16. stavci (6) i (7) starog ZOP-a, u relevantnom dijelu regulirano da se zahtjev za naknadu troškova podnosi najkasnije u roku od petnaest dana od dana završetka postupka (stavak 6.) kao i da o troškovima postupka odlučuje sud u ovršnom postupku i u tom postupku određuje, na prijedlog stranke, ovrhu radi njihovog ostvarenja.

Pravilnim tumačenjem članka 16. stavci (6) i (7) starog ZOP-a (a koje zakonsko rješenje je istovjetno i sa odredbom članka 18. stavci (6) i (7) novog ZOP-a) ovaj sud nalazi da, nakon što prvostupanjski sud provjeri ispunjenost uvjeta za završetak ovrhe, od koje odluke ovisi opravdanost i nužnost poduzetih radnji ovrhe pa slijedom toga i utemeljenost troškova koji su u povodu istih nastali, odlučuje o svim troškovima postupka koji su nastali u svezi provođenja ovrhe određene rješenjem o ovrsi u konkretnom predmetu, kada donosi odluku o osnovanosti i visini tih troškova kao i o predloženom načinu provođenja ovrhe radi prinudne naplate tih dosuđenih troškova, s tim da nema smetnji da se istom odlukom odluči i o završetku postupka ovrhe i o troškovima postupka.

Slijedom navedenog neutemeljenim se ukazuju oni prigovorni navodi tražitelja ovrhe da je donošenjem ožalbenog rješenja „tražitelj ovrhe uskraćen za troškove ovršnog postupka čime dolazi do povrede njegovog prava na imovinu“ kod toga da u konkretnom slučaju tražitelj ovrhe prigovorom i ne dovodi u pitanje zaključak prvostupanjskog postupka da je potraživanje tražitelja ovrhe temeljem kojeg je doneseno rješenje o ovrsi u cijelosti namireno, s tim da će prvostupanjski sud, u okolnostima konkretne procesne situacije, u nastavku ovršnog postupka donijeti posebnu odluku o postavljenom zahtjevu za naknadom troškova postupka.

Dalje, nije od značaja ni prigovorno ukazivanje ovršenika da je prvostupanjski sud priznao preplatu dugovanog iznosa, te da je nakon toga nastavljeno sa obustavom mirovine ovršenika, čime se samo uvećavala preplata dugovanog iznosa. Ovo iz razloga što je ovršenik prvostupanjskom sudu (već) podnio prijedlog za protuovrhu sa istim navodima kao i iz ovog prigovora i koji će prvostupanjski sud kao nadležan za postupak

protuizvršenja ispitati i o istome odlučiti u smislu odredbe članka 51. a u svezi sa člankom 50. starog ZOP-a.

Naposljetku, nisu od značaja ni oni prigovorni navodi ovršenika kojima ukazuje da je prvostupanjski sud tijekom 2021. godine „propustio odlučiti o nastavku ovrhe radi namirenja potraživanja“ obzirom da predmetnim prigovornim navodima ovršenik ne obrazlaže zbog čega bi, i da su točni ovi prigovorni navodi ovršenika, isti bili od utjecaja na pravilnost i zakonitost ožalbenog rješenja kojim je odlučeno o dovršenju ovrhe u smislu odredbe članka 58. a u svezi sa člankom 137. stavak (1) starog ZOP-a.

Slijedom iznesenog, valjalo je prigovore tražitelja ovrhe i ovršenika odbiti i prvostupanjsko rješenje potvrditi, na temelju članka 344. stavak (1) točka 2) Zakona o parničnom postupku, u svezi sa člankom 20. stavak (1) starog Zakona o ovršnom postupku.

PREDSJEDNICA VIJEĆA

Amela Mustafić